

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข้าวเหนียวเป็นอาหารของชนชาติพันธุ์ไทย-กะได้ที่อาศัยอยู่บริเวณภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และมีพื้นที่การเพาะปลูกบริเวณภาคใต้ของเขตปกครองตนเองชนชาติช่อง (มณฑลกาฬสินธุ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีนในปัจจุบัน) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (ชาวกาดาริเวณสิบสองจุดไทย) สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (ชาวใหญ่ เชียงตุง รัฐฉาน) และประเทศไทยเดิม (ไทยอาหม) และข้าวเหนียวยังเป็นอาหารหลักของประชากรในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ประเทศลาว) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือของราชอาณาจักรไทย (ประเทศไทย) เกษตรกรรมปัจจุบันข้าวเหนียวใช้สำหรับเพื่อบริโภคในครัวเรือนมากกว่าการปลูกเพื่อการพาณิชย์ รวมทั้งบริเวณพื้นที่เหล่านี้เป็นแหล่งผลิตและบริโภคข้าวเหนียวมากที่สุด การผลิตข้าวเหนียว สำหรับใช้บริโภคเป็นอาหารในพื้นที่ประเทศไทยและประเทศลาว สืบต่อต้นมาไม่ต่ำกว่า 5,000 ปี ในอดีตที่ผ่านมาขึ้นตอนการผลิตข้าวเหนียวตั้งแต่การเตรียมพื้นที่ การเพาะปลูก การใช้แรงงานจากคนและสัตว์ (โค กระนือ) ทั้งหมดโดยใช้แรงงานคนโดยความคุ้มสัตว์ให้ทำงานตามที่ต้องการ ขึ้นตอนการเพาะปลูกใช้แรงงานคนในการเพาะต้นกล้าและดำเนินทั้งหมด ขึ้นตอนการบำรุงรักษาใช้ปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยกอก) ที่เกิดจากมูลสัตว์ส่วนใหญ่เป็นของโคและกระนือที่เป็นผลผลิตได้จากสัตว์ที่เลี้ยงทำให้เกิดห่วงโซ่ออาหาร การใช้ปุ๋ยกอกทำให้เกิดความสมดุลในระบบนิเวศน์ มีผลทำให้ต้นกล้าในนาสามารถเจริญเติบโตได้ดีโดยไม่ต้องใส่ปุ๋ยเคมี ส่วนใหญ่ใช้น้ำฝนเป็นหลัก (ข้าวน้ำปี) และจากแหล่งน้ำธรรมชาติเช่น ลำห้วย หนอง คลอง บึงเป็นต้น ขั้นตอนการเก็บเกี่ยวการเก็บเกี่ยวขนาดใหญ่ช่วงอายุคน รวมถึงมีพืชกรรมเกี่ยวกับการผลิตข้าวเหนียวในทุกขั้นตอนในการทำนา เช่นพิธีขอฝน การลงแขกคำนามีการสืบสานมาจนถึงในปัจจุบัน

สถานการณ์ในปัจจุบันนี้การเปลี่ยนแปลงตามยุคโลกาภิวัตน์ กระบวนการผลิตข้าวเหนียว ในพื้นที่ดังกล่าว นอกจากผลิตข้าวเหนียวสำหรับเพื่อใช้บริโภคเป็นอาหารหลักในครัวเรือนแล้วยัง มีการผลิตสำหรับเชิงพาณิชย์ (การค้า) โดยมีการนำเอาปัจจัยการผลิตเพิ่มมากขึ้นเข้ามาใช้ในกระบวนการค่อนข้างมาก เนื่องจากมีความต้องการผลิตข้าวเหนียวต่อไร่ให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ รวมถึงมีการเร่งการผลิต ข้าวเหนียวให้มีการเพาะปลูกหลายครั้งในรอบ 1 ปีการเพาะปลูก เพื่อให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้นให้ เพียงพอต่อความเป็นอยู่และสภาพเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน จึงมีการนำอาเครื่องจักรกลทางการเกษตร มาทำงานแทนแรงงานคนและสัตว์ ตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมพื้นที่การเพาะปลูก เช่น ใช้รถไถนาชนิด เดินตาม รถไถนาชนิดนั่งขับ ขั้นตอนการเพาะปลูก เช่น ใช้เครื่องปลูกข้าวแทนแรงงานคน เครื่องพ่น เมล็ดพันธุ์ ขั้นตอนการบำรุงรักษา เช่น ใช้เครื่องสูบน้ำ เครื่องพ่นสารเคมี เครื่องตัดหญ้า และใน ขั้นตอนการเก็บเกี่ยว เช่น ใช้เครื่องเก็บข้าวนาดและเครื่องนวดทำงานแทนแรงงานคน การใช้ปัจจัย การผลิตดังกล่าวมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการใช้พลังงาน รวมถึงพลังงานอื่นเป็นองค์ประกอบที่ สำคัญต่อกระบวนการผลิตข้าวเหนียวในปัจจุบัน ขนาดของพื้นที่การเพาะปลูกมีผลต่อการใช้ พลังงานในกระบวนการผลิตข้าวเหนียว พื้นที่ขนาดเล็กส่วนใหญ่ใช้แรงงานคนและเครื่องจักรที่มี แรงม้าต่ำ เช่นรถไถนาชนิดเดินตาม เครื่องนวดขนาดเล็ก และเมื่อมีพื้นที่การเพาะปลูกขนาดใหญ่ขึ้น ส่วนใหญ่มีการใช้เครื่องจักรที่มีแรงม้าสูงและมีขนาดใหญ่ขึ้น เช่นรถไถนาชนิดนั่งขับ รถเกี่ยวและ นวดขนาดใหญ่เป็นต้น ปัจจุบันเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมพื้นที่การเพาะปลูกจนถึงขั้นตอน การเก็บเกี่ยว มีการใช้พลังงานในรูปแบบต่างๆ ที่ไม่มีความเหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพต่ำ เช่น การใช้เครื่องจักรกลการเกษตรที่มีแรงม้าสูงเกินความจำเป็นในพื้นที่ขนาดเล็ก ทำให้สิ้นเปลือง น้ำมันเชื้อเพลิงสูง การซ่อนและบำรุงรักษาเครื่องยนต์มีราคาแพง การใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมีใน ปริมาณต่อไร่สูงเกินกว่าที่พื้นที่ต้องการทำให้สิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์รวมถึงทำให้พื้นที่การทำ ไม่มีความอุดมสมบูรณ์ส่งผลให้ได้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ จากปัจจัยทางด้านภัยธรรมชาติที่ทำให้การใช้พลังงาน ในกระบวนการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มเกษตรกรมีต้นทุนในการผลิตข้าวเหนียวสูงขึ้น เป็นอย่างมากหลังจากขายผลผลิตที่ได้ทำให้มีผลกำไรต่ำหรือขาดทุนส่งผลถึงวิศวกรรมและความเป็นอยู่ ของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตข้าวเหนียวมีหนี้สินและความยากจนมากขึ้น

การประเมินการใช้พลังงานและพยากรณ์การใช้พลังงานในอนาคตสำหรับกระบวนการ ผลิตข้าวเหนียวปัจจุบันดำเนินพื้นที่ขนาดต่างกันโดยใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์เป็นวิธี ที่เกณฑ์สามารถกำหนดการใช้พลังงานจากปัจจัยการผลิตได้เอง ซึ่งมีผลทำให้ต้นทุนการผลิต ข้าวเหนียวต่ำลงและยังสามารถพยากรณ์การใช้พลังงานในอนาคตเพื่อใช้สำหรับวางแผนการผลิต ข้าวเหนียวให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยมีความต้องการศึกษาวิธีชีวิตความเป็นอยู่และการใช้พลังงานในกระบวนการผลิตข้าวเหนียวของเกษตรกรไทยและชาวในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ผู้วิจัยคาดหวังว่าผลงานวิจัยที่ได้สามารถนำไปเป็นแนวทางบริหารจัดการการใช้พลังงานให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตข้าวเหนียวของเกษตรกรทั้งสองพื้นที่ ส่งผลให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวเหนียวมีวิธีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีมีความสุขอยู่ในถิ่นฐานของตัวเองรวมถึงทำให้ประเทศไทยและประเทศลาว มีความมั่นคงทางอาหาร มีความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ สังคมและมีสันติสุขในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงอย่างยั่งยืน

คำถามการวิจัย

1. บริบททางด้านสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรไทยและชาวที่ผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเป็นอย่างไร
2. การใช้พลังงานและต้นทุนพลังงานในปัจจุบันและอนาคตสำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำของเกษตรกรไทยและชาวในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ ศึกษาด้านทุนพลังงานสำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำของเกษตรกรไทยและชาวในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงมีพื้นที่ศึกษา 2 พื้นที่คือ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย และเมืองหัวใหญ่ทราย แขวงบ่อแก้ว ประเทศลาว โดยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาระบบททางด้านสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้ผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำไทยและลาว
2. เพื่อศึกษาการใช้พลังงานและต้นทุนพลังงานในพื้นที่ทำการเพาะปลูกขนาดต่างกันของเกษตรกรผู้ผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำไทยและลาว
3. เพื่อสร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์สำหรับประมาณการใช้พลังงานในปัจจุบันและพยากรณ์การใช้พลังงานในอนาคตของเกษตรกรผู้ผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำไทยและลาว

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เกษตรกรรมสามารถกำหนดต้นทุนการใช้พลังงานสำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำได้อย่างเหมาะสม หลังจากได้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์สำหรับประมาณการใช้พลังงานและพยากรณ์การใช้พลังงานในกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำแล้ว เกษตรกรทั้งสองพื้นที่สามารถนำข้อมูลปัจจัยการผลิต เช่น อัตราการทำงาน น้ำมันเชื้อเพลิง เมล็ดพันธุ์ น้ำยาเคมี และสารเคมีที่ต้องการใช้เทียบกับตารางสำเร็จรูปที่ได้จากการสร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ทำให้เกษตรกรทั้งสองพื้นที่ทราบค่าการใช้พลังงานก่อนทำการเพาะปลูกจริง การใช้พลังงานมาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับการใช้ปัจจัยการผลิต ซึ่งเกษตรกรรมสามารถกำหนดได้เอง จากการใช้ข้อมูลที่ผ่านมา มีการใช้ปัจจัยการผลิตบางชนิดมากจนเกินความจำเป็นซึ่งทำให้ต้นทุนการใช้พลังงานสำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวสูง

2. เกษตรกรผู้ผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำมีความเป็นอยู่ที่มั่นคงและยั่งยืน หลังจากทราบค่าการใช้พลังงานสำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำ เมื่อเกษตรกรเลือกปัจจัยการผลิตให้มีความเหมาะสม ค่าพลังงานที่ใช้ย่อมมีความเหมาะสมตามไปด้วย มีผลทำให้ต้นทุนพลังงานทั้งกระบวนการมีต้นทุนที่เหมาะสม (ต้นทุนต่ำ) ส่งผลให้เกษตรกรมีผลกำไรหรือผลตอบแทนต่อไร่เพิ่มมากขึ้น ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ทำให้เศรษฐกิจและสังคมในชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีรวมถึงชนชาติพันธุ์ไทย-ลาวมีความมั่นคงทางอาหาร

3. งานวิจัยเรื่องนี้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการการใช้พลังงานและต้นทุนพลังงานสำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำในปัจจุบันและอนาคตของเกษตรกรทั้งสองพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา

1. ศึกษาวิธีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกรผู้ผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำไทยและลาว
2. การใช้พลังงานและต้นทุนพลังงานในพื้นที่การเพาะปลูกขนาดต่างกันสำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวของเกษตรกรไทยและลาว
3. ประมาณการใช้พลังงานในปัจจุบันและพยากรณ์การใช้พลังงานในอนาคตสำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำของเกษตรกรไทยและลาว

4. แนวทางการบริหารจัดการการใช้พลังงานในพื้นที่การเพาะปลูกขนาดต่างกันสำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวของเกษตรกรไทยและลาว

ด้านพื้นที่

1. พื้นที่ผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย
2. พื้นที่ผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำ เมืองหัวയทราย แขวงบ่อแก้ว ประเทศลาว

ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรได้แก่ กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำในอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย จำนวน 8,074 ครัวเรือน (สำนักงานเกษตรอำเภอพาน, 2553) และเมืองหัวยทราย แขวงบ่อแก้ว ประเทศลาว จำนวน 6,088 ครัวเรือน (สำนักงานกสิกรรมแขวงบ่อแก้ว, 2553)

กลุ่มตัวอย่าง

1. การหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จ (Robert, V. and Earyle, W., 1970) การเลือกกลุ่มตัวอย่างของอำเภอพาน จังหวัดเชียงรายได้จำนวน 367 ครัวเรือน และเมืองหัวยทราย แขวงบ่อแก้ว ประเทศลาวได้จำนวน 361 ครัวเรือน
2. การเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และใช้การเดือดแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ผู้นำกลุ่มเกษตรกรของอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย จำนวน 15 ตำแหน่ง เลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน และการเลือกกลุ่มตัวอย่างของเมืองหัวยทราย แขวงบ่อแก้ว ประเทศลาว จำนวน 14 เขต เลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 14 คน

ด้านเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้ระยะเวลา 1 ปีการเพาะปลูกข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำ พ.ศ.2554

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. วิธีการในการเพาะปลูกข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำ
2. ถูกต้องตามกฎหมาย พ.ศ.2554
3. ชนิดข้าว พันธุ์ข้าวเหนียว
4. การวิเคราะห์พลังงานใช้ค่าพลังงานเทียบเท่า (Energy Equivalent) สำหรับใช้ปรับแก้ ปัจจัยการผลิตต่างๆ ในกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาคำให้เป็นพลังงานภายใต้พื้นฐานเดียวกัน
5. สร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์สำหรับใช้ประมาณการใช้พลังงานในปัจจุบันและพยากรณ์การใช้พลังงานในอนาคตโดยใช้รูปแบบสมการความคงด้อยเชิงซ้อน (Multiple Regression)

นิยามศัพท์เฉพาะ

พลังงาน (Energy) หมายถึง ความสามารถที่ทำงานได้โดยอาศัยพลังงานที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติโดยตรง และที่มนุษย์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดัดแปลงใช้พลังงานจากธรรมชาตินำมาใช้สำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาดำ

ต้นทุน หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการลงทุน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

ต้นทุนพลังงานสำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาดำ หมายถึง การคิดต้นทุนพลังงาน ซึ่งมีต้นทุนแห่งค่าน้ำหนักของเครื่องจักรการเกษตร รวมถึงค่าใช้จ่ายในการนำพลังงานจากปัจจัยการผลิตมาใช้สำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาดำ

การใช้พลังงานสำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาดำ หมายถึง การนำเอาพลังงานจากปัจจัยการผลิตมาใช้สำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาดำ

กระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาดำ หมายถึง ขั้นตอนสำหรับกระบวนการผลิตข้าวมี 4 ขั้นตอนคือ (มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2545)

1. ขั้นตอนการเตรียมดิน
2. ขั้นตอนการเพาะปลูก
3. ขั้นตอนการดูแลรักษา
4. ขั้นตอนการเก็บเกี่ยว

แหล่งพลังงานสำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาดำ แบ่งออก 4 ประเภทคือ

1. พลังงานจากคนและสัตว์
2. พลังงานจากเชื้อเพลิง (น้ำมัน ไฟฟ้า)
3. พลังงานจากปุ๋ยเคมี
4. พลังงานจากการเคลื่อนไหว

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์สำหรับการพยากรณ์ต้นทุนการใช้พลังงานสำหรับการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาดำ หมายถึง การใช้หลักการทางคณิตศาสตร์เพื่อพยากรณ์ต้นทุนการใช้พลังงานในอนาคต สำหรับกระบวนการผลิตข้าวเหนียวนาปีแบบนาดำ

กลุ่มเกษตรกรประเทศไทยและประเทศลาว หมายถึง เกษตรกรมีถิ่นฐานที่อยู่อาศัยบริเวณภูมิภาคกลุ่มนี้ ปัจจุบันชาวเหนียวเป็นอาชีพหลักในพื้นที่อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย และเมืองที่อยู่ราย แขวงบ่อแก้ว ประเทศไทย

ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง หมายถึง พื้นที่ที่มีแม่น้ำโขงไหลผ่าน 6 ประเทศ มีพื้นที่ลุ่มน้ำทั้งหมด 804,381 ตารางกิโลเมตร ประกอบไปด้วยพหุลักษณ์ของชาติพันธุ์ ภาษาและวัฒนธรรม ประชากรในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงมีประมาณกว่า 200 ล้านคนซึ่งรวมถึงอาเภอพาน จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย และเมืองที่วายราย แขวงบ่อแก้ว ประเทศไทย

บริบททางสังคมและเศรษฐกิจหมายถึง วิถีชีวิตความเป็นอยู่มีการแลกเปลี่ยนซื้อขาย ในระบบการผลิต การจำหน่ายและการบริโภคข้าวเหนียวของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวเหนียวนาปี แบบนาคำ

